

W NASZEJ PARAFII...

pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Radymnie
Nr 143 - 26 sierpnia 2018 r. - XXI Niedziela Zwykła

Ewangelia na niedzielę (J 2,1-11)

W Kanie Galilejskiej odbywało się wesele i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa mówi do Niego: „Nie mają już wina”. Jezus Jej odpowiedział: „Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Jeszcze nie nadeszła godzina moja”. Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”. Stało zaś tam sześć stągwi kamiennych przeznaczonych do żydowskich oczyszczeń, z których każda mogła pomieścić dwie lub trzy miary. Rzekł do nich Jezus: „Napełnijcie stągwie wodą”. I napełnili je aż po brzegi. Potem do nich powiedział: „Zaczerpnijcie teraz i zanieście staroście weselnemu”. Ci zaś zanieśli. A gdy starosta weselny skosztował wody, która stała się winem, i nie wiedział, skąd ono pochodzi, ale słudzy, którzy czerpali wodę, wiedzieli, przywołał pana młodego i powiedział do niego: „Každy człowiek stawia najpierw dobre wino, a gdy się napiją, wówczas gorsze. Ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory”. Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie.

Rozważanie:

Nakarmienie głodnych, uzdrowienie chorych, wypędzanie złych duchów, wskrzeszenie zmarłego – to wydają się być cuda „poważne”. A tu co? Wesele i niezbyt przewidujący gospodarze, którzy nie przygotowali się właściwie na przyjęcie gości. To jednak ważna lekcja. Pan Bóg pomaga nam nie tylko w sprawach poważnych i niezwykle ważnych, ale również w codziennych, czasem drobnych, wydawałoby się – błahych. Pomaga nam w świętowaniu i radowaniu się, bo chce, byśmy byli radośni i szczęśliwi, kiedy jest na to czas. Choć w chrześcijaństwie dużo mówimy o niesieniu krzyża, to nie można zapominać, że chrześcijaństwo to Dobra Nowina, to Radosna Nowina. Chrześcijanin nie ma być wiecznym cierpiętnikiem z twarzą wykrzywioną smutkiem i goryczą. W jaki sposób cud się tu dokonuje? Pan Jezus nie robi wina z niczego. Stągwie nie napełniają się same winem. Najpierw słudzy muszą nalać do nich wodę, a wtedy On zamienia ją w wino. To znak, że Bóg może w moim życiu dokonać dowolnych cudów, ale potrzebuje mojego współdziałania. On mi da wino, ale ja najpierw muszę nalać wodę i zaufać Mu, że On zrobi swoje. Słudzy zapewne nie rozumieli, dlaczego mają nalewać wodę do stągwi, dlaczego mają słuchać Kogoś, Kogo nie znają. Ale zaufali. Co stałoby się, gdyby słudzy nie posłuchali? Zastanawiam się nad tym, tak, jak zawsze zastanawiało mnie, co by się stało, gdyby człowiek, do którego należały chleby i ryby nie ofiarował ich, kiedy Pan Jezus dokonywał cudownego rozmnożenia pokarmu i nakarmił tłumy. Wiem, na pewno Pan Jezus jakoś by sobie poradził, ale nie bez powodu do udziału w tym cudzie zaprosił wówczas ludzi – człowiek coś dał, a Pan Jezus z tego zrobił cud. Jest dla mnie coś niezwykłego w tym, że Bóg, który przecież może wszystko, gdy czyni cud, zaprasza człowieka do współdziałania. Jest w tym szacunek Boga dla ludzkiej wolności, bo przecież człowiek może tego zaproszenia nie przyjąć. (spesalvi.pl)

W liturgii obchodzimy:

w poniedziałek – wspomnienie **św. Moniki**, we wtorek – **św. Augustyna**, biskupa i doktora Kościoła, w środę – wspomnienie **Męczeństwa św. Jana Chrzciciela**, w sobotę – **bł. Bronisławy**, dziewicy.

Liturgia słowa:

Niedziela (26.08): Prz 8,22-35 Ps 48 Ga 4,4-7 J 2,1-11; **poniedziałek (27.08):** 2Tes 1,1-5.11b-12 Ps 96 Mt 23,13-22; **wtorek (28.08):** 2Tes 2,1-3a.14-17 Ps 96 Mt 23,23-26; **środa (29.08):** Jr 1,17-19 Ps 71 Mk 6,17-29; **czwartek (30.08):** 1Kor 1,1-9 Ps 145 Mt 24,42-51; **piątek (31.08):** 1Kor 1,17-25 Ps 33 Mt 25,1-13; **sobota (01.09):** 1Kor 1,26-31 Ps 33 Mt 25,14-30.

Powitanie księdza proboszcza Kazimierza Piwowara

W ubiegłą niedzielę podczas Mszy Świętej o godz. 11.30 przywitaliśmy nowego księdza proboszcza Kazimierza Piwowara. Na początku dekret nominacyjny przeczytał ks. prał. Andrzej Surowiec Archiprezbiter Jarosławski. Następnie delegacje dzieci, ministrantów, młodzieży oazowej a także dorosłych przedstawiciele Parafii serdecznie powitali nowo mianowanego proboszcza. Podczas Mszy Świętej, którą wraz z nowym proboszczem koncelebrowali ks. Krzysztof i ks. Jakub, ks. Kazimierz złożył uroczyste wyznanie wiary i przysięgę wierności. W kazaniu ks. Proboszcz wspominał swój poprzedni pobyt w Radymnie. Dziękował kapłanom dotychczas pracującym w naszej Parafii. Zwrócił uwagę, że Parafia to wspólnota ludzi, którzy troszczą się nawzajem o zbawienie wszystkich jej członków. Nowy ksiądz proboszcz dziękował również za ciepłe słowa przywitania oraz zapewnienia o współpracy ze strony Parafian. Cieszyło go też, że liczni parafianie wybrali tę właśnie Mszę, by w ten sposób go przywitać. (D.E.)

Niech nasza droga będzie wspólna, niech nasza modlitwa będzie pokorna, niech nasza miłość będzie potężna. Niech nasza nadzieja będzie większa od wszystkiego, co się tej nadziei będzie sprzeciwiać. (św. Jan Paweł II)

Życzymy Ci Księżu Proboszczu, wytrwałości i odwagi w realizowaniu wyznaczonych celów. Niech nie zabraknie ludzkiej życzliwości i wsparcia we wszystkich troskach i poczynaniach dla dobra naszej wspólnoty parafialnej a pojawiające się przeszkody niech będą pokonywane łagodnością Twego serca i naszą pomocą. Szczęść Boże!

Czym jest odpust parafialny?

Jeszcze do niedawna ogłoszenie proboszcza o odpuście parafialnym poruszało całą parafię i mobilizowało wielu ludzi. Specjalnie sprzątano kościół, przygotowywano obrazy i chorągwie na uroczystą procesję. Nie mogło zabraknąć chłopców z dzwoneczkami i dziewczynki sypiących kwiaty. Zadaniem proboszcza było zaproszenie okolicznych księży i dobrego kaznodziei odpustowego, który swoją nauką miał poruszyć ludzkie sumienia. Dzieci cieszyły się na tzw. „kramarki”, a dorośli na okazję do rodzinnych spotkań. Dziś, zwłaszcza w większych miastach, wiele z tych tradycji zanika i dlatego warto przywrócić znaczenie odpustów parafialnych.

Pierwsze znaczenie tego parafialnego święta niesie samo słowo „odpust”. To dzień, w którym w sposób szczególny możemy doświadczyć Bożego Miłosierdzia. Odpust to dzień darowania doczesnych kar. Możemy go przyjąć za siebie albo za osobę zmarłą, która pokutuje w Czyśćcu. W tym drugim przypadku możemy być pewni, że staje się ona świętą, bo dostępuje chwały nieba. Możemy więc powiedzieć, że odpust parafialny to dzień, w którym niebo otwiera się nad naszą Parafią.

Słowo „parafialny” można odczytać na dwa sposoby. Pierwszy sposób to spojrzenie na Patrona naszej Parafii, w dzisiejszy dzień Matkę Bożą Częstochowską. Jest Ona dla nas szczególną Przewodniczą w drodze do Syna i gorącą Orędowniczką naszych prośb. Odpust jest też świętem całej naszej parafialnej wspólnoty. Wspólne świętowanie, podobnie jak w rodzinie, jest jednym z elementów, który buduje wspólnotę. To szczególna łaska, że w tym roku odpust wypada w niedzielę. Oznacza to, że większość z nas będzie miała szansę doświadczyć tego „dnia Bożej łaski”. (D.E.)

Matka Boska Częstochowska

Dziś w przypadający w Uroczystość Matki Boskiej Częstochowskiej odpust parafialny nie sposób nie przypomnieć pielgrzymki na Jasną Górę, w czasie której poświęcony został obraz Matki Bożej znajdujący się w naszym kościele. W naturalny sposób Matka Boża uwieczniona w jasnogórskiej ikonie stała się patronką

naszej parafialnej wspólnoty. Znamcy mawiają, że ikony się nie maluje, lecz pisze. Idąc dalej możemy więc powiedzieć, że ikony się nie ogląda, lecz „czyta”. Wpatrując się może od dzisiaj bardziej w obraz Matki Boskiej Częstochowskiej, próbujmy odczytać zawarte w nim znaki. (D.E.)

Nie ustalono, gdzie i kiedy powstał obraz Matki Boskiej Częstochowskiej, mimo że całe pokolenia badaczy trują się nad wyjaśnieniem tych kwestii. Według jednej z legend, obraz miał wykonać św. Łukasz Ewangelista na desce pochodzącej ze stołu stojącego w nazaretańskim domu Świętej Rodziny. Św. Helena przywiozła go z Jerozolimy do Konstantynopola i podarowała swemu synowi Konstantynowi Wielkiemu. Potem należał on do cesarza Karola Wielkiego, a wreszcie trafił do rąk księcia ruskiego Lwa Daniłowicza, który ukrył obraz w zamku w Bełzie, skąd zabrał go Władysław Opolczyk.

Na częstochowskim obrazie Matka Boża przedstawiona jest więc jako Hodegetria (Ta, która prowadzi) z Dzieciątkiem na lewej ręce, prawą ma ułożoną na piersiach w taki sposób, jakby wskazywała na Syna. Ona nie skupia uwagi na sobie ani nie tuli zaborczo Dziecka, ale wskazuje na Syna jako na Emmanuela, przez którego człowiek wraca do Boga, dostępuje zbawienia. Maryja przyniosła światu Zbawcę, nie zatrzymuje Jezusa dla siebie, ale oddaje Go człowiekowi. Ułożenie prawej dłoni Madonny wyraża prawdę o tym, że jest Ona przewodniczką w wierze, że prowadzi do Syna. Na twarzy widoczny jest smutek, a jednocześnie jakaś łagodność i spokój, co podkreśla godność Boskiego macierzyństwa Maryi.

Sposób przedstawienia Dzieciątka charakterystyczny dla tego typu ikon - z główką lekko uniesioną w stronę Matki, ale nie przytuloną do Niej, wzrokiem skierowanym na wprost, w lewej ręce trzymającego zwój lub księgę Ewangelii, a prawą uniesioną w geście błogosławieństwa - wyraża prawdę, że Chrystus, chociaż wcielony, a więc wyobrażalny, jest zarazem Bogiem. Jego Boski majestat symbolizuje gest błogosławieństwa i pełen godności wyraz twarzy, a także księga w lewej dłoni - symbol Słowa (Logosu), które stało się Ciałem, jak czytamy w Ewangelii wg św. Jana (zob. J1,1). Wyniosła postawa przypomina o wyjątkowej misji, jaką ma do spełnienia na ziemi Syn Boży - zbawienia świata.

Sposób ukazywania postaci Madonny i Dzieciątka podkreśla prawdę, że macierzyństwo Maryi jest wyjątkowe, że jest Ona przede wszystkim Matką Boga. (Wiesława Dąbrowska-Macura)

Jeszcze o spotkaniu z naszymi misjonarkami

Ponad półtorej godziny trwało spotkanie z naszymi misjonarkami, które odbyło się przed trzema tygodniami. I to mimo że dziewczyny starały się bardzo zwięźle opowiedzieć o swojej misji. Swoje opowiadania zilustrowały zdjęciami i filmikami. Główną ideą działalności Domów Serca jest misja współczucia i pocieszenia. Każda z nich pokrótce przedstawiła kraj, w którym przebywała przez 14 miesięcy. I tak Peru, do którego trafiła Magda można podzielić na trzy części: selva – dżungla z dziką i bujną roślinnością, sierra – szarobury obszar gór i costa – czyli wybrzeże, na którym mieszka zdecydowana większość mieszkańców Peru. W Limie – stolicy Peru, gdzie pracowała Magda mieszka co czwarty Peruwianczyk. To miasto wielkich kontrastów, obok dzielnic biedy są też dzielnice pięknych wieżowców, w których mieszkają bogaci. Honduras – miejsce misji Agaty, jest krajem dużo biedniejszym, tylko północna część, z pięknymi plażami położonymi nad Morzem Karaibskim jest odwiedzana przez turystów. Stolica kraju Tegucigalpa jest bardzo biedna, np. woda dostarczana jest co trzy dni. Trzeba ją wtedy zgromadzić w specjalnych zbiornikach, by starczyła na pozostały czas. Dużo miejsca nasze misjonarki poświęciły dzieciom, które odwiedzały Domy Serca, w których pracowały. Wychowywały się one najczęściej bez ojca, a ich matki z trudem starały się zarobić pieniądze na kolejny dzień. Całe dni spędzały na ulicy, a w Domach Serca szukały osoby – dorosłego, który poświęci im czas. Magda opowiadała też o wizytach ludzi młodych. Jak wspominała dzielnica, w której mieszkała, mimo że biedna, była dzielnicą wiecznej fiesty, ciągłej, trwającej całą noc zabawy. Ludzie młodzi, wychowani jako dzieci na ulicy, przybierali maski osób, które zawsze i w każdej sytuacji sobie poradzą. Ich rozmowy, wzajemne żarty wyzbyte były jakiegokolwiek delikatności, były wręcz chamskie. Gdy zwracano im na to uwagę, byli zdziwieni bądź obrażali się. Otwierali się dopiero po wielu rozmowach. Wówczas okazywało się, że mimo sprawiają wrażenie bezproblemowych, są ciężko doświadczani przez życie. Tylko w Domu Serca, jak mówili, mogą naprawdę być sobą. Dziewczyny opowiadały też o zwyczajach w Peru i Hondurasie. Szczególnie urzekło mnie opowiadanie Agaty o wielkopiątkowych procesjach ciszy. Jak mówiła ciszę zachowywali nie tylko uczestnicy procesji, ale także osoby, które znajdowały się na jej drodze – obojętnie wierzące czy niewierzące. Dziewczyny podzieliły się też, że siłą do codziennej posługi czerpały z codziennej modlitwy. Podziękowały również za wsparcie modlitewne z Polski. (D.E.)

OGŁOSZENIA PARAFIALNE - XXI NIEDZIELA ZWYKŁA

Uroczystość NMP Częstochowskiej

1. W **czwartek** adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 15.00. Przed Mszą św. o godz. 18.00 nabożeństwo przez wstawiennictwo św. Jana Pawła II. W czwartek możliwość spowiedzi dla dzieci i młodzieży rozpoczynającej nowy rok szkolny.
2. W **piątek** po Mszy św. wieczornej nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego i przez wstawiennictwo św. Siostry Faustyny.
3. W **sobotę**, pierwsza sobota miesiąca. **Nabożeństwo do Niepokalanego Serca NMP** – zapraszamy.
4. W przyszłą **niedzielę** Msza św. o godz. 11.30 będzie sprawowana wyjątkowo w intencji czterech rejonów: **VII.** i **VIII.** oraz **I.** i **II.** (przesunięcie ze względu na odpust). Będziemy także dziękować Panu Bogu za zbiory.
5. Także w przyszłą **niedzielę** o godz. 14.00, w kościele p.w. św. Wawrzyńca, Msza św. dożynkowa – jako dziękczynna za tegoroczne zbiory i pracę rolników. Ks.Probosczy Grzegorz zaprasza wszystkich mieszkańców Radymna i gości. Po Mszy św. festyn parafialny z ciekawym programem.
6. Serdecznie dziękujemy Parafianom za posprzątanie i przygotowanie kościoła do odpustu. Prosimy do sprzątania kościoła w **SOBOTĘ na godz. 8.00 mieszkańców domów przy ul. Lwowskiej nry parzyste 24-50.**
7. Od wczoraj, w naszej Parafii, rozpoczął posługę nowy duszpasterz - **Ks. Paweł FRANUS**. Witamy go serdecznie i modlimy się, by owocnie służył naszej wspólnoty.

Serdecznie dziękujemy parafianom za sprzątanie i troskę o piękno naszego kościoła.

W sobotę 11 sierpnia: Irena PELCZARSKA, Lesława PIZURNA, Alina SŁAWIŃSKA, Leszek KARKOWSKI, Krystyna ROŻAK, Krystyna SOBEJKO, Maria ŁAKOMSKA, Maria CZEREPAK.

W sobotę 18 sierpnia: Jolanta DZIEN, Joanna HIRNY, Elżbieta PINDA, Ewa PURCHA, Stanisława KOSZTYŁA, Krzysztof SKOWRONEK, Bogusława CHMIEL, Janina WOJTOWICZ.

W sobotę 25 sierpnia: Ala SUCHA, Irena PUKAS, Jakub PUKAS, Mariusz GOŁDY, Andrzej ŁOZIŃSKI, Regina ŁOZIŃSKA, Janina SZYLAR, Sandra SAS, Małgorzata SAS, Andrzej GOLBA, Agnieszka GOLBA, Natalia GOLBA, Maria KUBAS.

INTENCJE MSZY ŚW. 26/08/2018 - 02/09/2018

26/08/2018 Uroczystość NMP Częstochowskiej	30/08/2018 Czwartek
08:00 Gregorianka za + JANINĘ Szczechowicz	06:30 Gregorianka za + JANINĘ Szczechowicz
10:00 Gregorianka za + MARIĘ i MICHAŁA Januszko	Za + ADAMA Walickiego (rodzina Kwaśniaków)
11:30 Msza św. odpustowa za PARAFIAN	18:00 O Boże błog. dla ochrzczonej MARIII Karbownik i jej rodziny
16:00 Za + ADAMA Walickiego (Ks. Jakub Zborowski)	Gregorianka za + MARIĘ i MICHAŁA Januszko
27/08/2018 Poniedziałek	31/08/2018 Piątek
06:30 Gregorianka za + MARIĘ i MICHAŁA Januszko	06:30 Za + ADAMA Walickiego (rodzina Halwów)
Gregorianka za + JANINĘ Szczechowicz	Za + MIKOŁAJA Bielawskiego (mieszk. z ul. Dolnej)
18:00 Za + JANUSZA Bratkowskiego	18:00 Za + WANDE w 7 rocz. śmierci
Za + ADAMA Walickiego (sąsiedzi blok nr. 11)	Za + HENRYKA (chrześnica i siostra z rodziną)
28/08/2018 Wtorek	01/09/2018 Sobota
06:30 Gregorianka za + MARIĘ i MICHAŁA Januszko	06:30 Za + ADAMA Walickiego (rodzina Szyprów)
Gregorianka za + JANINĘ Szczechowicz	Za + MIKOŁAJA Bielawskiego (mieszk. z ul. Dolnej)
18:00 Za + JANINĘ Rudzińską w 6 rocz. śmierci	18:00 Za + BRONISŁAWĘ i ALBINA Przytuła
Za + ADAMA Walickiego (sąsiedzi blok nr. 11)	Za + STEFANA w 23 rocz. śmierci
29/08/2018 Środa	02/09/2018 XXII Niedziela Zwykła
06:30 Gregorianka za + JANINĘ Szczechowicz	08:00 Za parafian
Za + ADAMA Walickiego (rodzina Nadwornych)	10:00 Za + MICHAŁA w 10 rocz. śmierci i za + z RODZINY
18:00 Gregorianka za + MARIĘ i MICHAŁA Januszko	11:30 Za rejon I i II
Za + IRENĘ Gliniany w 1 rocz. śmierci	16:00 Za + ADAMA Walickiego (rodzina Balickich)
(działkowicze)	

Gazetka parafialna wydawana staraniem Diakonii Ewangelizacyjnej działającej w parafii.

Zapraszamy do współpracy. Kontakt z redakcją: wnaszejparafii@gmail.com